

چکیده

❖ پیش زمینه و هدف:

همان طور که می دانیم برآورد تعداد زنان تن فروش به عنوان یکی از زیر گروه های جمعیتی خاص با رفتارهای پرخطر در انتقال و گسترش بسیاری از عفونت های مقاربتی از جمله ویروس نقص سیستم ایمنی، از طریق سرشماری و روش های مستقیم امکان پذیر نیست. بنابراین هدف از این مطالعه برآورد تعداد زنان تن فروش شهر کرمانشاه با استفاده از روش بسط شبکه اجتماعی می باشد.

❖ روش:

در این مطالعه مقطعی، برای برآورد تعداد زنان تن فروش با استفاده از روش بسط شبکه ای با در نظر گرفتن توزیع سنی جنسی جمعیت در مناطق هشت گانه شهرداری و بر اساس سرشماری سال ۹۵ و هم چنین توجه به وضعیت اقتصادی و اجتماعی هر یک از مناطق شهر، نمونه های از سطح شهر کرمانشاه (غرب ایران) از بین عابران ۱۸ تا ۶۵ ساله ساکن انتخاب شدند. از شرکت کنندگان در مورد زنان تن فروشی که در شبکه اجتماعی شان شامل اقوام، دوستان، همسایه ها همکاران خود و همسر (در صورت تأهل) می شناسند سوال شد.

❖ نتیجه:

از ۱۳۹۰ فرد مورد بررسی ۱۰۰۰ نفر وارد مطالعه شدند (میزان پاسخگویی ۷۰/۱٪). تعداد زنان تن فروش در شبکه اجتماعی زنان و مردان به ترتیب (۹۵٪ - ۲۹۷۶، ۲۵۴۸: UI) ۲۹۵۵ نفر و (۹۵٪ - ۶۸۰۹، ۵۹۶۰: UI) ۶۵۳۳ نفر برآورد شد و تعداد زنان تن فروش در شبکه اجتماعی جمعیت عمومی به صورت کلی (۹۵٪ - ۴۲۵۴، ۴۸۹۲: UI) ۴۷۴۴ نفر برآورد شد که بر همین اساس شیوع تن فروشی در زنان ۱۸ سال و بزرگتر در سال ۲۰۱۸ شهر کرمانشاه ۱۳ در هزار نفر برآورد شد.

❖ بحث:

تعداد زنان تن فروش برآورد شده در شبکه اجتماعی مردان و زنان در این مطالعه قابل تأمل است، که می تواند اهمیت برنامه ریزی مداخلات کاهش آسیب در زمینه بهداشت و درمان در زنان تن فروش را بیش از پیش روشن کند. همچنین لازم است مداخلات بیشتری در راستای دسترسی به این جمعیت پنهان طراحی گردد.

لینک مقاله منتشر شده:

<https://link.springer.com/article/10.1186/s12889-023-15141-9>